

Pirineus Digital, 15/04/26

Els Pirineus perden 3 dies de gelada i en guanyen gairebé 5 d'estiu cada dècada pel canvi climàtic

Ho detalla un estudi liderat pel Servei Meteorològic de Catalunya i vinculat al projecte LIFE Pyrenees4Clima

ABRIL 15, 2026

Una màquina llevaneus aquest hivern a Cerdanya / M.F.C.

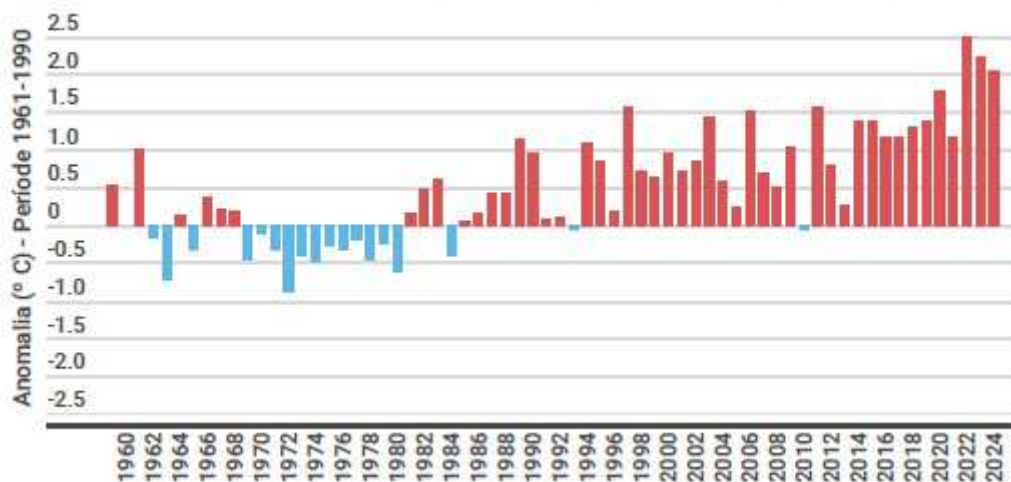
REDACCIÓ.- Un estudi liderat pel Servei Meteorològic de Catalunya (METEOCAT), en col·laboració amb diferents entitats i vinculat al projecte LIFE Pyrenees4Clima, ha analitzat els Pirineus des d'una visió transfronterera i ha confirmat que la temperatura de l'aire continua augmentant amb el pas dels anys.

Concretament, la regió ha perdut tres dies de gelada per dècada (temperatura mínima per sota dels 0 °C) i ha guanyat 4,9 dies d'estiu per dècada (dies amb temperatura màxima superior als 25 °C). Això implica que els Pirineus tenen

ara vint dies menys de gelada que l'any 1959 i 32 dies més d'estiu en el mateix període. De la mateixa manera, augmenta la durada de les ratxes càlides (dies consecutius amb una temperatura màxima extremadament elevada) i disminueix la durada de les ratxes fredes (dies consecutius amb una temperatura mínima extremadament baixa).

“Actualitzem i analitzem cada any uns indicadors climàtics concrets, dibuixant-se una clara tendència cap a un clima pirinenc més càlid en conjunt i, al vessant sud, més sec”, declara Jordi Cunillera, responsable de l'equip de canvi climàtic del Meteocat.

Evolució de l'anomalia de la temperatura mitjana anual al conjunt dels Pirineus (1959-2024)

Gràfic d'evolució de la temperatura als Pirineus / LIFE PYRENEES4CLIMA

D'altra banda, aquest augment de la temperatura de l'aire també ha comportat un increment de la temperatura de l'aigua dels llacs pirinencs. Per exemple, a l'Ibón de Marboré (Pirineu aragonès), la temperatura de l'aigua superficial (fins als 5 metres de profunditat) ha augmentat gairebé mig grau durant els darrers deu anys. “Ens trobem davant d'un augment de les onades de calor lacustres i una reducció del període durant el qual els llacs estan coberts de gel, amb canvis a la columna d'aigua que poden provocar episodis d'anòxia, com ja va passar a Marboré a l'hivern del 2023-2024, una situació que altera greument els ecosistemes”, explica l'investigador de l'IPE-CSIC, que ha participat en l'anàlisi, Blas Valero.

L'estudi també ha analitzat l'evolució dels aerosols i revela que la presència de pols sahariana i sutge dels incendis va en augment. Els mesuraments, que es prenen al camp d'experimentació de l'AEMET a Formigal-Sarriós, van registrar durant el 2025 un pic de deposicions de sutge de més de 5.000 ng/m³, associat als incendis de Castella i Lleó i Galícia de l'estiu passat. Aquestes dades evidencien la capacitat de les partícules per recórrer grans distàncies i el seu dipòsit posterior als Pirineus, així com que en anys anteriors també se'n van detectar arran dels incendis al Canadà. “Aquests valors reflecteixen que ens trobem davant d'un impacte creixent dels incendis forestals i del transport atmosfèric de contaminants”, indica Jorge Pey, també investigador de l'IPE-CSIC.

Pel que fa a la pols sahariana, arriba als Pirineus durant tot l'any, amb episodis puntuals de fins a 20 g/m^2 de deposició. Tot i que en petites dosis fertilitza els ecosistemes terrestres i aquàtics, és perjudicial per a la durada de la neu i el gel a les muntanyes, ja que altera l'albedo de les superfícies nevades i glaçades, provocant l'absorció d'energia en lloc de la reflexió.